

خودروهای خودران؛ لذت از مسیر تا مقصد

استفاده قرار گرفت. در این گزارش قصد داریم از خودروهای خودران بنویسیم. خودروهایی که بدون راننده هم خطاب می شود و با استفاده از هوش مصنوعی و اینترنت کار می کند. خودروهایی که از نظر ظاهری همانند خودروهای دیگر است اما نحوه کارکرد متفاوتی دارد. خودروهای خودران با استفاده از هوش مصنوعی، اینترنت اشیاء و داده های افراد کار می کند. داده هایی که می تواند امکانات رفاهی زیادی را برای افراد فراهم کند و باعث لذت بردن بیشتر از مسیر، قبل از رسیدن به مقصد می شود. هر چند برای ما ایرانی ها خودروهای خودران، عجیب است و تاکنون تجربه رانندگی با آن را نداشته ایم اما در برخی کشورها مورد استفاده قرار گرفته است. اکنون برخی کارخانه های کامیون سازی نیز به ساخت این خودروها رو آورده اند که این موضوع موجب تسریع انتقال کالا می شود. با این تفاسیر با توسعه خودروهای خودران در جهان، می توان شاهد آن بود که عواملی مانند تصادفات ناشی از خواب آلودگی به حداقل برسد. ماشین های هوشمند در واقع خودروهایی است که با کمک گرفتن از اینترنت اشیاء و فناوری های پیشرفته مثل GPS، دوربین، انواع سنسورها و ارتباطات بدون سیم مجهز شده تا سطحی بی سابقه از راحتی و خودکارسازی را برای راننده فراهم کند.

توسعه بهره مندی از اینترنت تا جایی پیش رفته که این روزها شاهد خودروهای خودران در اغلب کشورهای جهان هستیم. ماده شخصی ها با فلاپی، اینفرارد و بلوتوث سروکار داشتیم و در آن زمان بر این باور بودیم که خیلی پیشرو هستیم. به این دلیل که از این موارد استفاده می کنیم اما این روزها شاهد هستیم که هوش مصنوعی، اینترنت اشیاء و موارد دیگری مورد استفاده قرار می گیرد. حتی نگاهی به رانندگی در یکی دودهمه اخیر، نشان می دهد کسب و کار در فضای اینترنتی آن قدر گسترده شده که برای آن اتحادیه و یک نهاد نظارتی مانند پلیس فتا در نظر گرفته شده است. در گذشته نفوذ اینترنت در خانواده ها به میزانی که این روزها مشاهده می کنیم، نبود اما بعد از شیوع ویروس کرونا، بهره مندی از این فناوری بیشتر شد. به این دلیل که افراد در قرنطینه بودند و امکان دید و بازدید وجود نداشت، استفاده از پلتفرم های مختلف در بستر اینترنت گسترش پیدا کرد. با نفوذ اینترنت در خانواده ها، بهره برداری های مختلف از آن در بخش های گوناگونی مورد

محمد حسین علی اکبری

سرمدیر

امکانات و فضای داخلی

میلان داخل خودروهای خودران با خودروهای معمولی کمی متفاوت است. در خودروهای خودران با بهتر است بگوییم فراخودران، هر صندلی یک فضای کاملاً شخصی برای افراد است. برخلاف خودروهای دیگر که اغلب امکانات در دسترس راننده قرار می گیرد، در این خودروها، امکانات متفاوت خواهد بود و تقریباً همه سرنشینان به صورت یکسان از آن بهره مند می شوند. در این فضا، استفاده از فناوری های پیشرفته مانند مانیتورهای قابل تنظیم و صدا، شرایط سفر را برای سرنشین راحت می کند. در خودروهای معمولی، افراد باید به فضای روبه رو توجه داشته باشند اما در این خودروها تنها بحث استراحت و لذت بردن از سفر در میان است. در اغلب خودروهای خودران، چند مانیتور با استفاده از سیستم صوتی خاص برای هر صندلی طراحی شده است. به این صورت که یک سرنشین می تواند به موسیقی گوش دهد و سرنشین دیگر مشغول تماشای فیلم باشد. نکته جالب توجه اینجاست که این خودروها به گونه ای طراحی شده که صدای هر صندلی با استفاده از تنظیمات تنها برای همان سرنشین قابل پخش است و صندلی کناری صدای آن را نمی شنود. همچنین یک محیط نورپردازی براساس سلیقه افراد در نظر گرفته شده تا آنها بتوانند در زمان استراحت یا انجام فعالیت، نور مورد نظرشان را تنظیم کنند. این فناوری در شیشه ها هم طراحی شده است و به سرنشین این اجازه را می دهد که بتواند مانع بروز نور به داخل خودرو شود تا مزاحمتی برای استراحت ایجاد نکند.

تجربه های فناوری

خودروهای خودران به فناوری های واقعیت مجازی (VR) و واقعیت افزوده (AR) مجهز شده که امکان ایجاد محیط های تعاملی و جذاب را برای مسافران فراهم می کند. اگر بخواهیم به تعریف واقعیت مجازی بپردازیم، باید بگوییم که Virtual Reality (VR) یک شبیه سازی کامپیوتری است که سعی دارد جهان یا واقعیتی جایگزین را برای انسان خلق کند. در اصل، این فناوری یک واقعیت تخیلی است که توسط رایانه تولید شده و تلاش دارد آن قدر به واقعیت نزدیک شود که تجربه سه بعدی واقعی را برای کاربر ایجاد کند. با استفاده از VR کاربر می تواند رویدادهایی را تجربه کند که ممکن است امتحان کردن آنها در دنیای واقعی دشوار یا کاملاً تخیلی و غیرممکن باشد. AR یا واقعیت افزوده هم (Augmented Reality) ترکیبی عالی از دنیای دیجیتال و دنیای واقعی برای ایجاد محیطی مصنوعی است که هدف آن، شبیه سازی محیط واقعی در دنیای دیجیتال است؛ به عبارت دیگر این فناوری صحنه ای ترکیبی را برای کاربر ایجاد می کند؛ برای مثال اگر گوشی تلفن هوشمند خود را در برابر یک نقشه ساختمان قرار دهید، این فناوری می تواند به شما کمک کند که طرح سه بعدی ساختمان را دیده و درکی از ساختمان ساخته شده براساس آن نقشه داشته باشید. در واقع این فناوری صحنه واقعی مشاهده شده توسط کاربر و صحنه مجازی تولید شده توسط کامپیوتر را با یکدیگر ترکیب می کند. در واقع در طول سفر، مسافران می توانند به مکان های تاریخی مجازی سفر کنند یا از بازی های تعاملی بهره مند شوند.